

ΠΕΜΠΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2025

† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας
τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως
(1453).]

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε πα
 γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι ω θεν
 των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ
 ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο ο ο
 ο σμ ς (ἐκ γ')

τὸ τέλος: ο λυ τρω της τς κο ο ο ο σμ ς ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

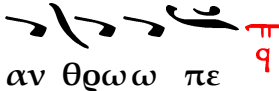
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

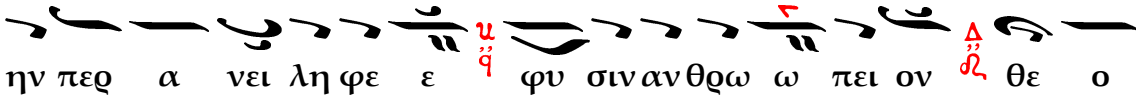
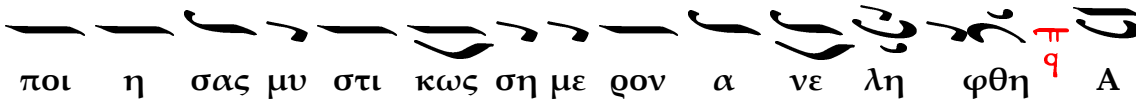
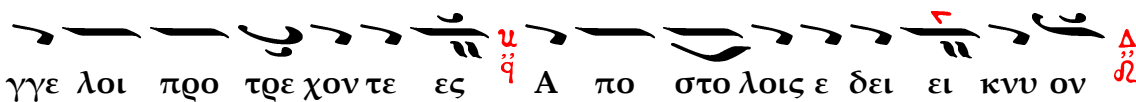
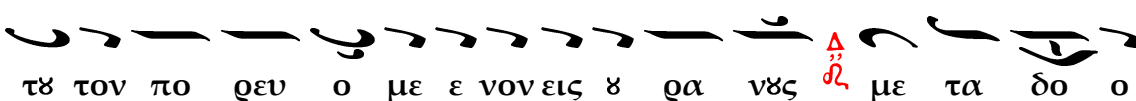
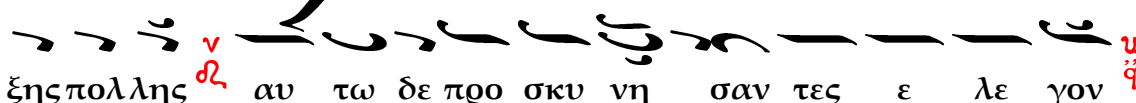
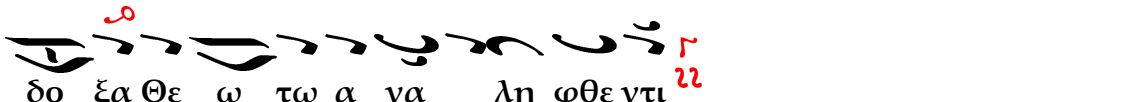
Α γγε λων θαν μα ζον των της α νο δς το ξε ε
 νον και Μα θη των εκ πλητ το με ε νων το φρικτον της ε
 παρ σε ως α νηλ θες με τα δο ξης ως Θε ος και πυ
 λαι σοι ε πηρ θη σαν Σω τηρ δι α τς το αι δυ
 να α μεις των ς ρα νων ε θαν μα ζον βο ω ω σαι
 δο ο ξα τη κα τα βα σει σς Σω τηρ δο ο ξα τη βα
 σι λει α σς δο ξα τη Α να λη ψει σς μο νε φι λα

αν θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

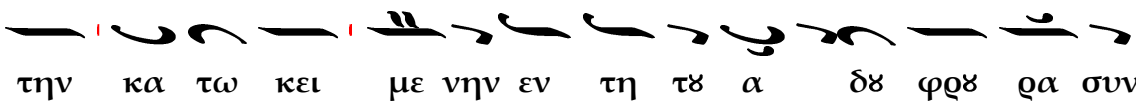
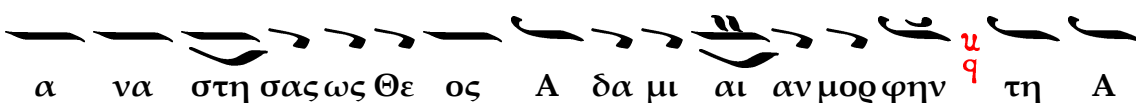
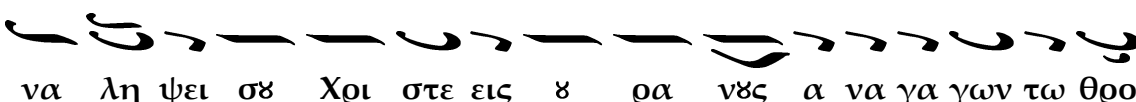
Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος και α α ναρχος
 ην περ α νει ληφε ε φυ σιν ανθρω ω πει ον θε ο
 ποι η σας μυ στι κως ση με ρον α νε λη φθη Α
 γγε λοι προ τρε χον τε ες Α πο στο λois ε δει ει κνυ ον
 τς τον πο ρευ ο με ε νον εις ς ρα νς με τα δο ο
 ξης πολλης αυ τω δε προ σκυ νη σαν τες ε λε γον
 δο ξα Θε ω τω α να λη φθε ντι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. ἦχος Κε ϕ

Κ α τελ θων ς ρα νο θεν εις τα ε πι γει α και
 την κα τω κει με νην εν τη τς α δς φρς ρα συν
 α να στη σας ως Θε ος Α δα μι αι αν μορ φην τη Α
 να λη ψει ςς Χρι στε εις ς ρα νς α να γα γων τω θρο
 νω τω πα τρι κω ςς συγ κα θε δρον α πειρ γα α

σω ως ε λε η μων και φι λαν θρω ω πος ^{u q}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ⁴₂ Βου ^ξ

Ε^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^θ_χ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ ^θ_χ

Ο^{Δι} ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ ^{Πα} ^θ_χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ ^M ^π_q πυ υ ρι ι ι ι ι ^{B8} ^z_q ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ_χ

Δ^{B8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

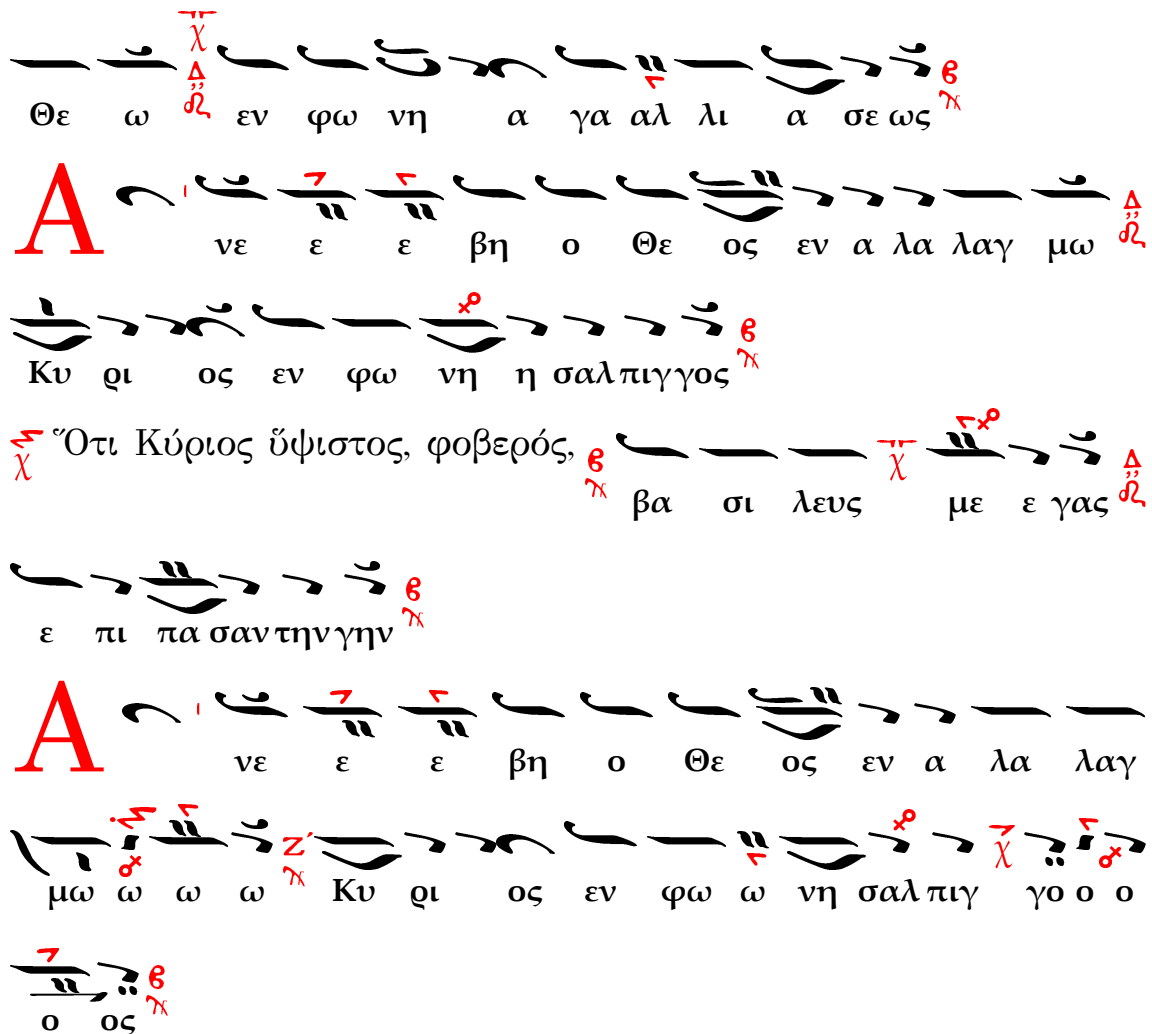
α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μστ').

Α νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω

Κυ ρι ος εν φω νη η σαλπιγγος

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας α λα λα ξα τε τω

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

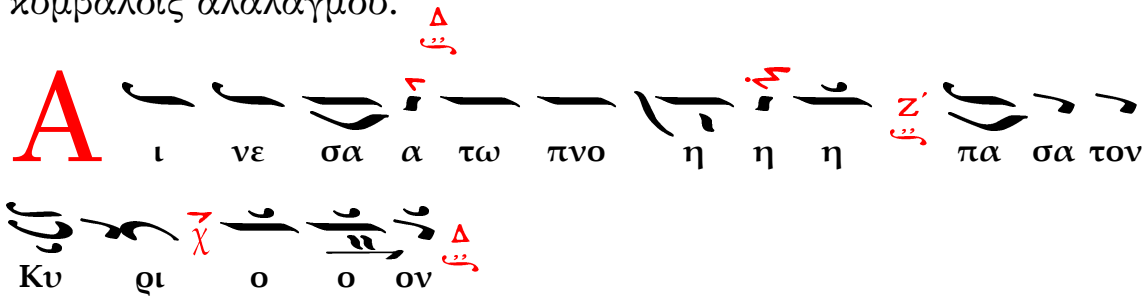
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτὴ πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγενημένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ

Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

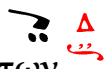
 Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα των

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

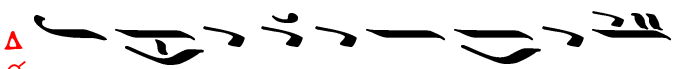
 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

 των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

ᾠχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

 μα α α μ

^{Πα}
 Σ η με ε ρον εν ς ρα νοις αι α νω ω ω δυ υ
 να α α μεις την η με τε ραν φυ υ σι ι ιν θε
 ω ω με ε ε ε ναι θαν μα α ζσαι τξ ξε νξ τρο
 πξ ς την α α α α νο ο ο ο δον δι η πο
 ραν αλ λη η λαις λε ε γξ ς ς σαι τις ς τος ο
 πα ρα γε νο με ε νος βλε πξ σαι δε τον οι κει ει
 ο ο ον Δε ε σπο ο ο την τας ς ρα νι ς πυ λας
 αι αι ρειν δι ε ε ε κε λε ευ ο ο ο ον το μεθ
 ων α παυ στως υ μνξ με εν σε τον με τα σα ρ κος
 ε κειθεν πα λι ιν ερ χο ο ο ο με ε ε ε
 νον ως κρι τη ην τω ω ων α α πα α αν των και
 Θε ον πα αν το δυ να μο ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ'
καὶ ὁ τοῦ ἤχου δ' εἰς Γ' [ἄνευ στίχων].
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος π̣' κε

ὦδὴ α'

Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα
ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα
ρα ω παν στρα τι α κα τα πον τη σαν τι αυ τω
μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται

Δο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Ασω μεν πα α ντες λα οι τω ε πι ω μων
Χε ρσ βιμ α να λη φθε ντι με τα δο ο ξης Χρι
στω και συγ κα θη σαν τι η μας εν δε ξι α τσ
Πα τρος ω δην ε πι νι κι ον ο ο τι δε δο ξα
α σται

Δο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Τον με σι ι την Θε ου και αν θρω πων Χρι στον
χο ροι Α γγε λων θε α σα με νοι με τα σα ρ κος

εν υ πιστοις ε ξε πληττον το συμ φω νως δε α
νε μελπον υμ νον ε πι νι κι ι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ ω ο φθε ε ντι Θε ω ε πι τς ο ρς Σι

να και νο μον δο ντι τω θε ο ο πτη Μω ση των

Ε λαι ων εκ τς ο ρς α να λη φθεν τισαρ κι αυ

τω παντες α σωμεν ο ο τι δε δο ξα α σται

Θεοτοχίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α χρα ντε Μη η τηρ Θε ου τον σαρ κω θεν τα

εκ σου και εκ των κολ πων του γεν νη το ρος μη

εκ φοι τη σαν τα Θε ον α παυ στως πρε σβεν ε

εκ πα σης πε ρι στα σε ως σω ωσαι ς ε πλα α

σεν

Κανών τοῦ Ἦχου δ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ ᾠῇ καὶ θ' Ὡδῇ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὥφθης τοῖς

ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὁχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾶ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος· Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἡχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος
ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ
Πατέρα, ὃν περ οὐ κατέλιπε, κἄν σάρκα εἴληφε.

$$\tau H_{\text{cos}} \frac{\lambda}{\pi} \lesssim K \varepsilon_{\text{b}}$$

ὠδὴ γ'

Πα

υ να μει ει τᾶ Σταυ ρᾶ σᾶ Χρι στε στε ρε ω σον

μᾶ

την δι α νοι αν εις το υ μνειν και δο ξα ζειν

Κε

σᾶ την σω τη ρι ον Α να λη ψιν

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}
A ^{Πα} νε πτηης ζω ο δο τα Χρι στε ^{u q} προς τον Πα τε
 ρα ^Δ και α νυ ψω σας ^{u q} η μων το ^{Κε} γε νοςφι λαν θρω
 πε ^{u q} τη α φα τω ευ σπλα γχνι α σου ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}
 Α ^{Πα}ι ^μτα ξει εις των Α γγε λων Σω τηρ ^{u q}βο τει αν φυ

σιν θε α σα με ναι συν α νι ου σαν σοι α
πα αυστως εκ πλητ το μεναι α νυ μνην σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ξι στα αν το Α γγε λων χο ροι Χρι στε ο ρων

τες με τα σω μα τος α να λη φθεν τα και α
νυ υμνην την α γι αν σθ Α να λη ψιν

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τε ευ ε α παυ στως Α γνη τον προ ελ θον

τα εκ λα γο νων σθ ρυ σθη ναι πλα νης δι α
βο ο λς τς υ μνηντας σε Μη τε ρα Θε ου

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γήϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφews Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν,

Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἱκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη
με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ
γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος
τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ'
ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ
κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε,
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς
Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς
οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν
χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·
* Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ
παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν,
ὅμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὀψεις ὁμοῦ καὶ τὰς
αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι
τοῦ Ἑλαιῶνος εἰς ὅρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλῃς
ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ
καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ,
καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ στηρίξας αὐτούς· ὁδηγήσας ὡς Υἱούς, καὶ
λέξας πρὸς αὐτούς· οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν,
καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδοσίας
τῆς παρθένου. (†308)

Στίχ. Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἵκαδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ρεῦμα θαλάσσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης. (†730)

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε Θεοδοσία,
ᾧ φθῆ νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καρέλλου τοῦ παιδός, Πριμόλου, Φινόδου, Βενούστου, Γισσίνου, Ἀλεξάνδρου, Τρεδεντίου καὶ Ἰοκούνδης, τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. (~†253-259)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου. (†284-305)

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνὴρ καὶ ἡ τούτου σύζυγος, ξύλοις τὰ ὅστ᾽α συντριβέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τοῖς ἄνδρὸς ὅστοις συγκατεκλάσθης, Γύναι,
Κάγῳ σὸν ὅστοῦν, πρὸς τὸν ἄνδρα φαμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, συγκληθείσης ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ ἔτος τκε΄ (325), καταδικασάσης τὸν Ἄρειον καὶ δογματισάσης τὸ ὁμοούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Στίχ. Λόγον ὁμοούσιον Πατρὶ ἀνάρχῳ,
Ἐν Νικαίᾳ ἔφησαν θεῖοι Πατέρες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†326)

Στίχ. Σεπτὴν τελευτὴν τὴν Ἀλεξάνδρου σέβω,
Ὅν οἶδα σεπτὸν τῆς Ἀλεξάνδρου Πάπαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱερεμίου τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐκ Δαμασκοῦ.

Στίχ. Ἐν τῇ ἐρήμῳ φεύγων Ἱερεμίας,
Ὡς ἐρημικὸς στρουθὸς Χριστοῦ ἐσκήνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥεστιτούτου, ἐπὶ τῆς Αὐρηλίας ὁδοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσαντος. (†299)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαξιμίνου, ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†352)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σισινίου, Μαρτυρίου καὶ Ἀλεξάνδρου, τῶν ἐν Τριδέντῳ (Tridentum, Trento) ἐπὶ Ὀνωρίου ἀθλησάντων. (†397)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαξίμου, ἐπισκόπου Βερόνης (Verona) ἐν Ἰταλίᾳ. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βότου (Votus), Φήλικος καὶ Ἰωάννου, ἐρημιτῶν ἐν τοῖς Πυρηναίοις ὄρεσι. (†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου βασιλέως Ἐθελβέρτου τοῦ β' (Æthelberht II), βασιλέως τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (†794)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γεράλδου (**Gerald**), ἐπισκόπου Μακόνου (**Mâcon**), τὸ πρῶτον καὶ ἐν τέλει ἐρημίτου ἐν Βροῦ (**Brou, Eure-et-Loir**) τῆς βορείου Γαλλίας. (†927)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐλρίχου (**Ulric**), ἀσκήσαντος ἐν τῇ βενεδικτινῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου ἐν Ἀρχεγόνῳ (**Einsiedeln**) τῆς Ἑλβετίας. (†978)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν δικαίων Ἰωάννου καὶ Μαρίας, τῶν ἐν Οὐστιουγκ τοῦ Βολογκτᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ὑπομονῆς, τὸ πρῶτον Ἑλένης Αὐγούστης, τῆς Παλαιολογίνης. (†1450)

Στίχ. Στέμμα καταθέσασα ἀνάκτων κάτω,
Στέμμα εἴληφας, Ὑπομονή, ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μάρτυρος Κωνσταντίνου ἱερέως Παλαιολόγου, τελευταίου αὐτοκράτορος, ἀναιρεθέντος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν. (†1453)

Στίχ. Χεὶρ βαρβάρου τέμνει σε ἡ μαιφόνος,
Χεὶρ Κυρίου νέμει σοι ἀξίως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν τε τῇ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας σεπτῇ καθέδρᾳ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν τῇ φρικτῇ τῆς θείας μυσταγωγίας ὥρᾳ, τῇ τοῦ Ῥωμανοῦ πύλῃ καὶ ἔνδον τῶν τειχῶν χώρα τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων Κωνσταντίνου πόλεως, ἀναιρεθέντων ἀνωνύμων μαρτύρων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλλων τε καὶ ἀλλοθρήσκων, ἐν τῇ καταθλίπτῳ καὶ σκιερᾷ ἡμέρᾳ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς. (†1453)

Στίχ. Κτείνουσιν ἄπιστοι πληθὺν Μαρτύρων,
πρέσβεις ἀπαύστους δωρούμενοι τῇ Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Ἀργέντη, τοῦ ἐκ Χίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος. (†1465)

Στίχ. Τῶν συκοφαντῶν θῦμα ὢν ὁ Ἀνδρέας,
Ἀνδρικῶς ἐκήρυξε Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Οὐστιουγκ τοῦ Βολογκτᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1494)

Στίχ. Γνοὺς τὸ ἡδύ, Ἰωάννη, Κυρίου,
Πᾶσαν πικρίαν ἐγλύκανας μωρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, ἐπισκόπου Βρχάτς τῆς Σερβίας, ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντος. (†1549)

Στίχ. Ἐχυσας αἷμα, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, Ὅν ἔθυσας πολλάκις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νάννου, ἥτοι Ἰωάννου, τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος, καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1802)

Στίχ. Καὶ Νάννος ὤφθη χαριτωμένος νέος,
Μάρτυς Κυρίου· ὦ ἄκρας εὐδοξίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, ἐκ Λέσβου ὀρμωμένου καὶ ἐν Ἀμασεΐᾳ τοῦ Πόντου ἐν βαρυτάτῃ εἰρκτῇ μαρτυρικῶς τελειωθέντος. (†1921)

Στίχ. Ὁ Εὐθύμιος ἐν εἰρκτῇ μαρτυρήσας,
Προσετέθη χορείᾳ Μαρτύρων.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἑκτῆς Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,
Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται μόναι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος Βου

ὠδὴ α΄

Η ει ω κα λυ φθειεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
 ερ ρη το ρευ σε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οιστοις ασ μα σιν

ὠδὴ γ΄

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ
 ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε
ρου ου σηςπνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ
να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὥδὴ δ'

Α ναξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος
Λο γοςπροελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε
νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες
εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δα σι δο ξα τω

κρα τει σθ Κυ ρι ε

ὥδὴ ε'

Α υ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α
των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον
ω τε εκ να φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας
νυν εκ Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος
η γλω σσο πυρ σο μορ φος Πνευ μα τος χα α ρις

ὥδὴ ς'

Ι λα σμος η μιν Χρι στε καισω τη ρι ι α ο Δε

σπο της ε λαμψας εκ της Παρ θε ε νθ ιν ως προ
 φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω
 να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον
 Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

ὥδῃ ζ'

Σ υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος
 σε βειντοχου σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα
 ρα κλη τῃ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α
 α ζει τῃ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης
 α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο
 γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ προς υ
 μνθ σι παι αι δες ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
 τη η ρα και παν τῃ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
 μι θρ γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ θ'.

Ἦχος π̃ⲁ ⲕⲉ ⲃ

Σ ε τὴν υ περ νῦν καὶ λο γὸν Μη τε ε ρα Θε

ⲥ τὴν ἐν χρο νῶτον ἄ χρονον ἀ φρα ἀ στως κυ ἡ σάσαν

οὐ πι στοὶ οὐ ο μο φρονῶμε γὰ λυ νο ο μεν ⲁⲓⲓⲓ

Δ ο ξᾶσαι ο Θε ο ος ἡ μων δο ξᾶσαι ⲁⲓⲓⲓ

Σ ε τον λυ τρω τὴν τⲥ κο σμⲁ Χρι στο ον τον Θε

ον οὐ Α πο στολοὶ βλε ποντες ἐν Θε ε ὡς υ ψᾱ μενον

με τα δε ε ⲥ σκίρ των τες ε με γὰ λυ υ νον ⲁⲓⲓⲓ

Δ ο ξᾶσαι ο Θε ο ος ἡ μων δο ξᾶσαι ⲁⲓⲓⲓ

Σ ⲥ τὴν Θε ὡ θει σαν σαρκὰ ο ρω ὦν τες Χρι

στε ἐν τῷ υ ψει οὐ Α γγελοὶ ἀ λλη ἡ λοις δι ε νευ ον

ἀ λη θῶ ὡς ⲥ τος ε στιν ο Θε ος ἡ ἡ μων ⲁⲓⲓⲓ

Δ ο ξᾶσαι ο Θε ο ος ἡ μων δο ξᾶσαι ⲁⲓⲓⲓ

Σ ε των α σω μα των τα ξεις Χρι στε ε ο Θε

ος εν νε φε λαισαι ρο μενον ι δα υ σαι ε κραυ γαζον

τω της δο ξης Βα σι λει ει πυ λας α ρα α τε ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Σ ε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα α τδ της

γης και τον αν θρωπον σω σαντα και τη η α να βα σει σδ

α νυ ψω ω σαντα τδ τον με γα λυ νο ο μεν ^{u q}

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{u q}

Χ αι ρε Θε ο το κε Μη τηρ Χρι στδ υ τδ Θε

υ ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α νι πτα μενον

συν Α γγε ε λοις ο ρω σα ε με γα λυ υ νες ^{u q}

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Ἦχος ⁴ ₂ Βου ξ

Α α γγε λοι την α νο δον τδ Δε σπο τδ ^{π q}

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το ^{θ x} πως με τα δο ξης ^{θ x}

ε πη ηρ θη ^Δ ₂ α πο της γη ης εις τα α α νω ^{θ x}

Ω των δωρεων των υπερκαταληψιν ωμυ
στηριχυρικτς παντων ο δε σποζων γαρ εκ γης α
παιαιρων προς ταυρα νια τοις Μαθηταις α
πειλει Πνευμα το Ααγιον το φωτιι
ισαν τς των τηην διανοιαν και πυρι νς
τε λεισανεν χαριτι

Α αγγελου την ανοδον τς Δε σπο τς
ορων τς εε ξεπλητον το πως με ταδοξης
επηηρθη απο της γης εις τα αανω

Σ τι φειμαθη των ο Κυριος εφησεν Υμει εις
καθισατε εις Ιεροσολυμα και γω εκ
πεμψω υμιν Παρακλητον αλλον Πατριτον συν
θρονον κα μοι ομοοτιμον ορα α
ατε α να λααμ βανομενον και νεφελη
φωτος εποχμενον

Δόξα.

Α α γγε λοι την α νο δον τδ Δε σπο τδ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

Η ρ θη εμφανως η με γα λο πρε πει α α νω

θεν των ς ρανων τδ σαρκι πτω χευ σα αν τος και συ νε

δρι ι α Πα τρος τε τι μηται φυ σις η μων η εκ

πτω τος πα νη γυ ρι ι σω ω μεν και συμ φω ω ω

ω νως παν τες α α λα λα ξωμεν και κρο τη σω

μεν χει ρας γη θο με νοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α α γγε λοι την α νο δον τδ Δε σπο τδ

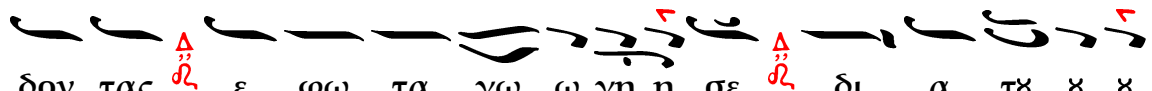
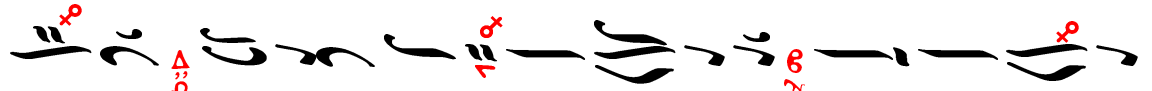
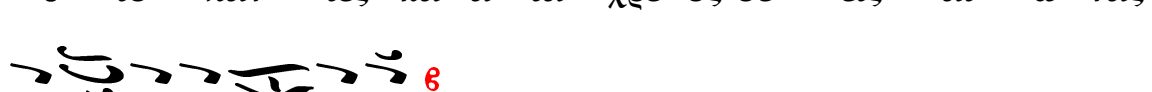
ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

Φ ως το εκ φω τος εκ λαμψαν πα να μω με εκ σδ ς

α νε τει λε και την α μαυ ρο τη η τα της α θε

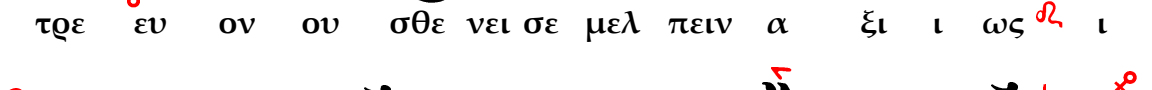
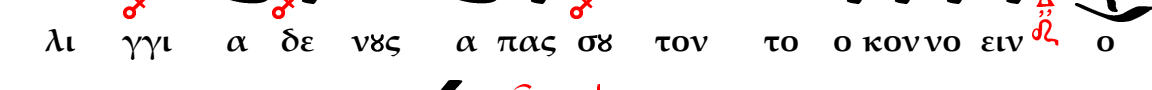
ι ι ας πα σαν δι ε λυ σε και τδς νυ κτι κα θευ

 δον τας ε φω τα γω ω γη η σε δι α τς ς ς

 ς το παν τες κα α τα χρε ος σε εις αι ω νας

 α ει μακα ρι ζομεν

Καταβασία.

 αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε

 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη

 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι

 λι γγι α δε νς α πας σς τον το ο κοννο ει ν ο

 θενσεσυμ φωνωςδο ξα ζο με ε ε εν

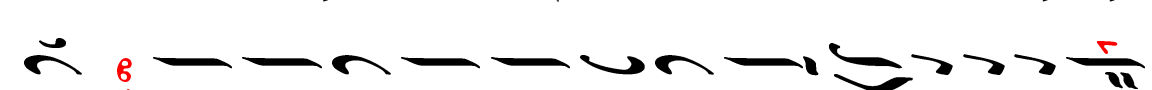
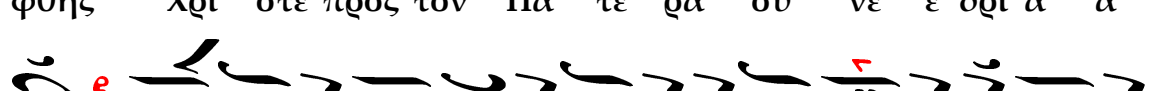
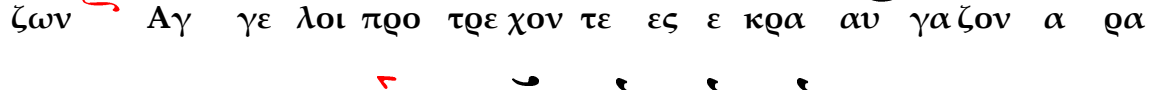
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἑξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

 ων Μα θη των ο ρων των Σε α α νε λη η

 φθης Χρι στε προς τον Πα τε ρα συ νε ε δρι α α

 ζων Αγ γε λοι προ τρε χον τε ες ε κρα αυ γαζον α ρα

 τε πυ υ λας α α ρα τε ο Βα σι λευς γα αρ α

νη ηλ θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν ⁶
(ἐκ γ').

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον ⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis
υ ψι ι ι ι στοις ⁹ Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ⁹

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του ⁹ αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ²² Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ⁹

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἢ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος· ὥς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἑλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Ἦχος Δι-Ϟ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Ε ^{Δι} τε ε χθης ως αυ το ος η θε ε ε ε
λη η η η σας ε φα α νης ως α αυ τος η η η
βου ου λη η η θης ε παθες σαρκι ι ι ι ο Θε
ε ο ο ος η η η η μων ^{Νη} εκ νε κρω ω ων α α
νε ε ε στης πα τη η σα α ας τον θα α

να α α α τον α νε λη η φθη η ης εν δο ο
 ξη ο τα συ υμ παν τα πλη η η ρων και
 α πε ε στει λας η η μιν πνε ε ευ μα θει ει
 ον του α νυ μνειν και δο ξα ζειν σου τη ην θε
 ο ο ο τη η η η τα
 * * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
 δο κι ι α
 Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν
 Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τς Θεου ο Υι
ος τς Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τς κο
ο ο σμς ελεησον η μας ο αι αι ρων
τας αμαρτιας τς κο ο σμς

Προς δε ξαι την δε ησιν η μων ο καθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον η μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησς Χριστος εις δο ο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθεστηνη μεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ας εις τον αιωω να
και εις τον αιω να τς αιω νος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα
αυτη αναμαρτη τς φυλαχθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ις τ ε ς αι ω ω ν ας α μ η ν

Γ ε νο ι το Κυ ρ ι ε το ε λε ος σ ε φ η μ ας κα

θα πε ρ η λ πι σα με ν ε πι σε

Ε υ λο γ η το ς ει ει Κυ ρ ι ε δι δ α ξ ο ο ν με τα

δι και ω μα τα α σ

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γ η ε γε ν η θ ης η μ ιν εν γε νε

α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η

σο ο ν με ι α σ αι την ψ υ χ η η ν μ ε ο τι η μα ρ το ο ν

σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ος σε κα τε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ν με τ ε

ποι ει ν το θε λ η μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ο ς

μ ε

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω ης εν τω φω τι

ι σ ε ο ψ ο ο με θα φ ω ς

Π α ρ α τει νο ν το ε λε ο ος σ ε το ις γ ι ν ω σ κ ε

σι ι σε Α γ ι ος ο Θε ος Α γ ι ος ι σ χ υ ρ ος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε πα

γγε λι α τς Α γι ο Πνε ευ μα τος βε bai ω θεν

των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ

ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο ο ο

ο σμυ ς ς Δ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

ᾠχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ν ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν ς

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα ν ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ς θ ς

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ἡ ς' ὥδῃ.
Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς με' (45).

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τας ς ρα νας ψαλ

λον τας σοι αλ λη λς ι α

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (με' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειστς ς ρα νς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λς ι α

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (μέ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειστς ς ρα νς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λς ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (μέ' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειστς ς ρα νς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός μστ' (46).
 Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
 φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μστ' 2)

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
 μων χα ρο ποι η σας τ8ς Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τ8 Α γι 8 Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο Υι ος τ8 Θε ου ο λυ τρω της τ8
 κο ο ο ο σμ8 8

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. (μστ' 3)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμ ς

Στίχ. γ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ
θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. (μστ' 9)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμ ς ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

A νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ μω
Κυ ρι ος εν φω ω νη η σα αλπιγγος σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α να ληφ θης αφ
η μων ειστς ς ρα νς ς ς ς ςς

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λς ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμς ς

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - ς

Tην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι ι
ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω σας τοις ου
ρα νι ι οις α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο
Θε ος η μων ου δα μο θεν χω ρι ζο ο με νος
αλ λα με νων α δι α στα τος και βο ων τοις α γα
πω σι σε ε γω ει μι μεθ υ μων και ου δεις καθ υ
μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - ς

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

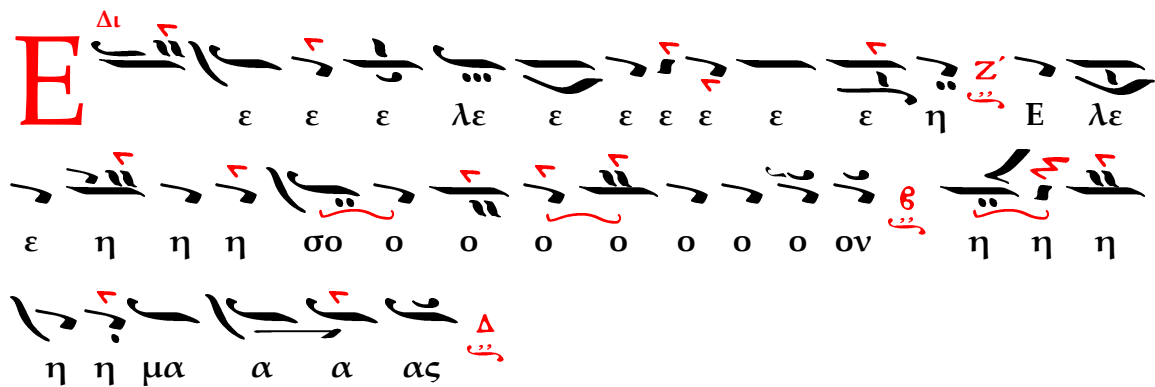
Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

Α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

42

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

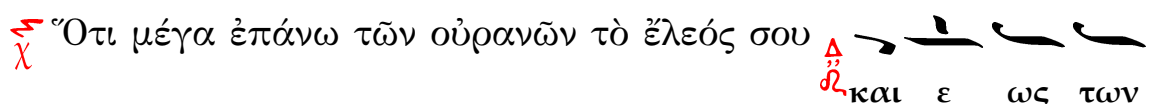
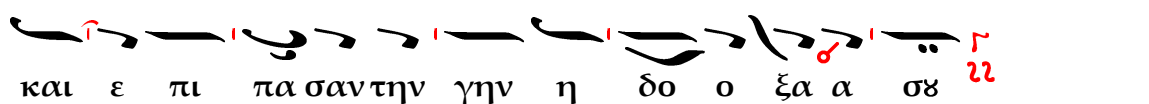
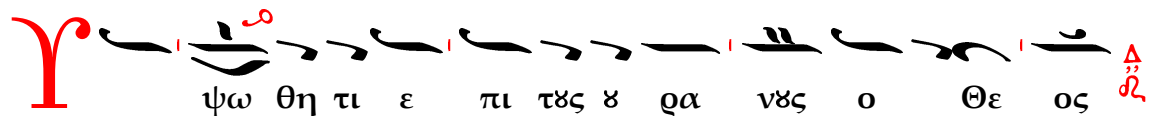
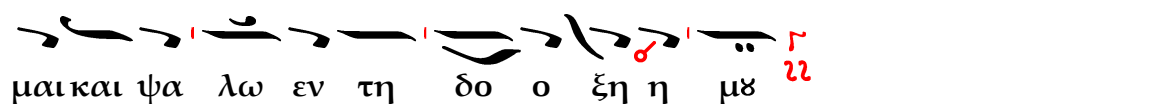
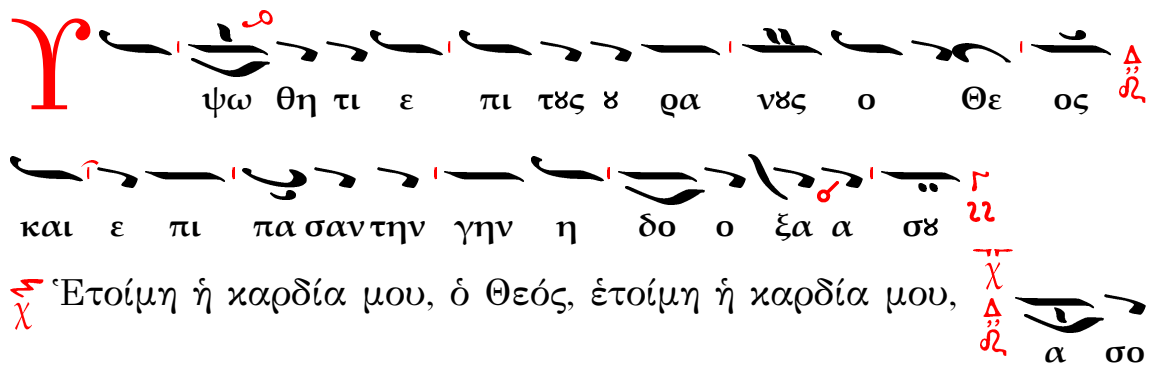
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ρζ').

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρζ' Γα ϕ

νεφε λω ων η α ληθει α α σ8
 ψω θη τι ε πι τ8ς 8 ρα ν8ς ο Θε ος
 και ε πι πα σαν την γην η δο ξα σ8 8 8 8
 Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

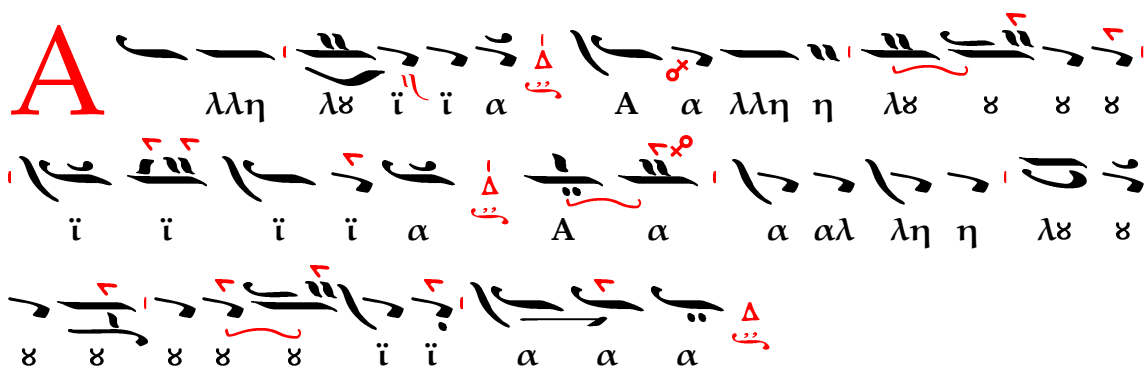
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. α' 1-12)

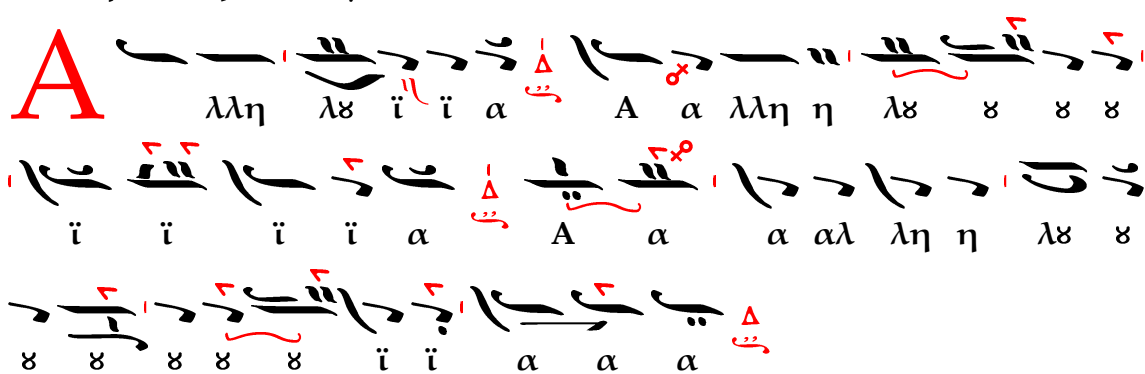
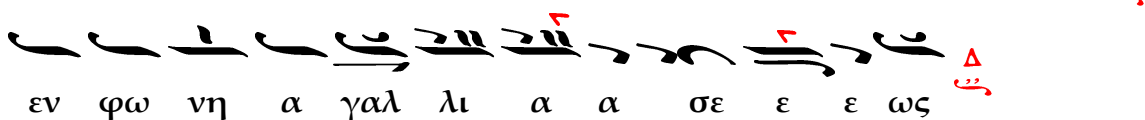
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

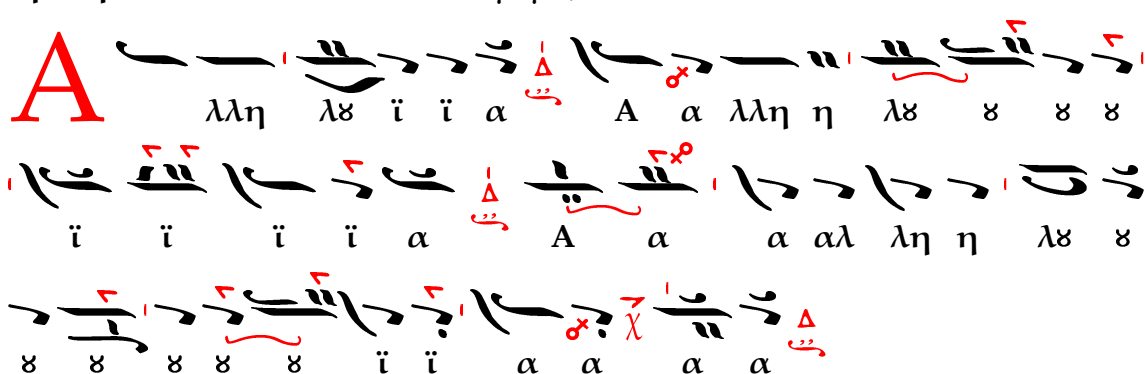
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς μστ').

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κυ ρι ος εν φω νη

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

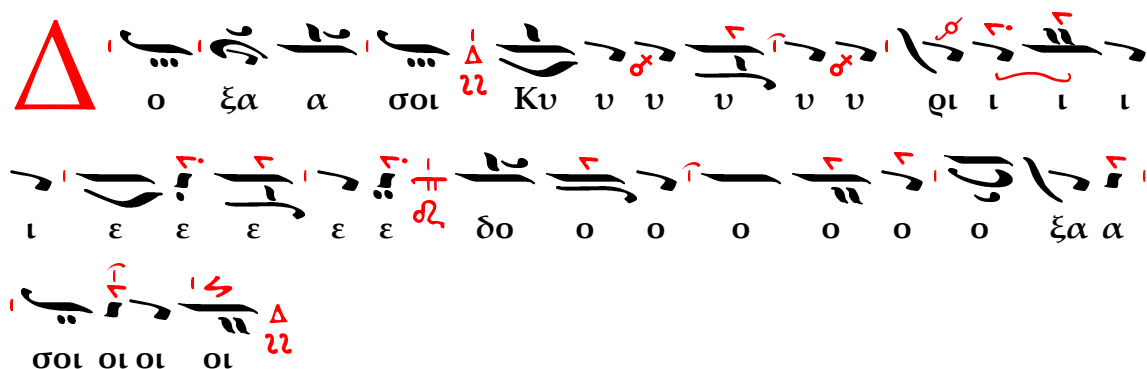
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τετραραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς

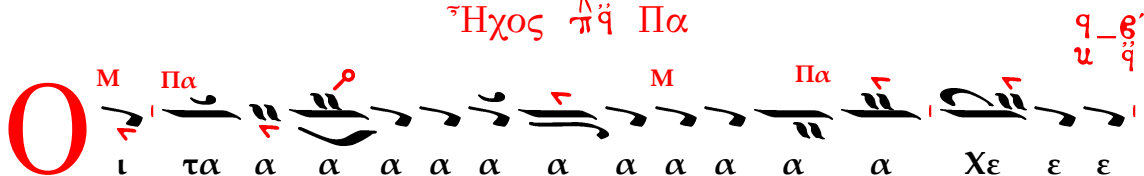
καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Ἦχος ὕψι Δι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

ου Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μν

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

λε ε μν υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο

νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι

αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι οι ζω ο ο ποι ω

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α

γι ι ον υ υ υ υ υ υ μνοο ο ο ον ^{Ζ'} ₂₂

προ σα α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ

ο ο σα α α α δο ον τε ε ες πα σαντη ην

βι ι ο τι κη η η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε

ρι ι μνα α α α α α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α των ο ο ο ο ο λωων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με

ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη
 λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϝ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

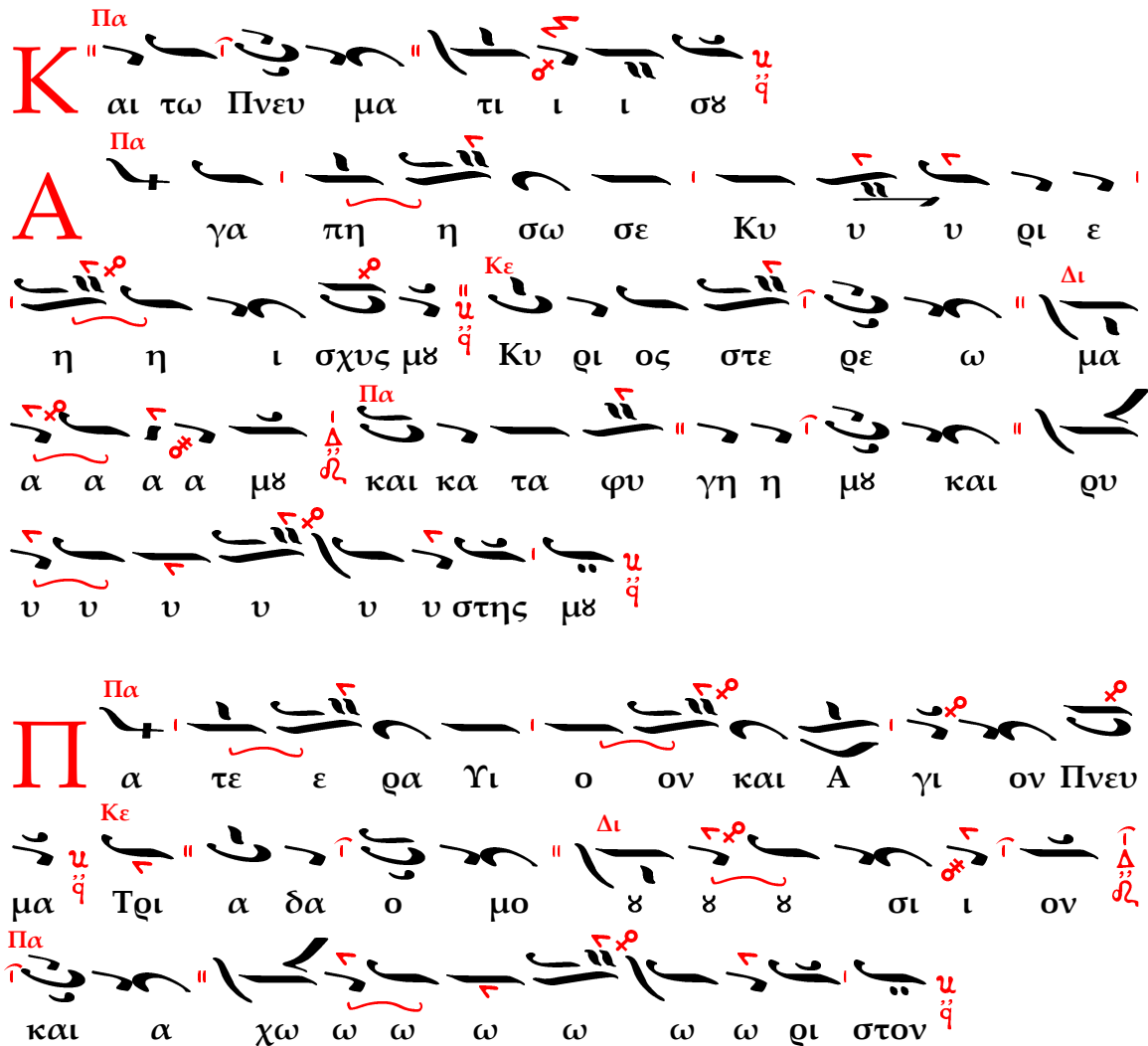
Π α ρα α α σχϝ Κυ ρι ε

Π α ρα σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ υ ρι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε ^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α ^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οis υ ψι

ςοis ^{Κε} ευ λο γη με νος ο ερ ^{Δι} χο ο ο με ε

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοis υ ψι ι ι ι ι

ι ι ςοis

Α ^{Πα} α α μην

Α ^{Πα} α α α μη ην

ε εν

Ἐτονίσθη τὸ ἥμισυ παλαιότερον, συνεπληρώθη δὲ χθές, λα΄ Μαΐου , βια΄ .

ΙΑ

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Νη Πα

Α Α α α α α α α χα α α α α α α

Β8 Μ Δι

χα α α α α α α χα α α α α α α νε ε

Μ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βη η η η η η η η η ο ο ο ο ο

Μ Β8

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α νε ε ε βη η ο ο ο Θε ε ε ο ος εν α

^{Δι}
 λα α α α α χα α α α α α α α
 α χα α α α α α α α χα α α α α α
 ια α α α α εν α α λα α α α α α
 α α χα α ια α α α α α α ια α
 α α α α α α α ε εν α λα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α ε εν α λα α α α α α α α α α
 χα α α α α εν α α λα α α α α αγ μω ω
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ^{Κε} εν φω νη η η η ιη η
 η η η η η η η η η η η η η η η
 σα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α χα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α α χα α σα α α α α α α

α εν φω νη η η η σα α α α α α α α

α α α α αλ πι ι ι ι ι ι σαλ πι ιγ

γο ο ο ο ο ο ο ο ος ια α α ιε ε ιε ια ια

α ιε ια α α ιε ιε ια ια ιε ια ιε ε ιε

ια α ιε ια ια α ιε ε ιε ια α ιε ια ια ιε ε

ε ιε ια α ια α ιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι. —

νε ληφ θης εν δο ξηχρι στε ο Θε ος η μων

χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε πα

γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι ω θεν

των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ

ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο ο ο

ο σμ8 8 8 Δ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεν την δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη
λ8 ι̣ α α α Δ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με
νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νυν και ε ως

τῷ αἰῶνι
νοοῦσιν
οὐρανόθεν καὶ ἐξ ὧν
καταβήσκει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Ἀπόλυσις·

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ
καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *